

ЮРИДИЧНА ЕКСПЕРТИЗА

Чи можуть скоротити посаду, поки працівниця в декреті — роз'яснює фахівець

сторінка 2

ЕКСПЕРТНИЙ ПОГЛЯД

Як взаємодіяти з ветеранами, які повертаються до трудових колективів

сторінка 2-3

ОЗДОРОВЛЕННЯ-2025

Літній відпочинок подарував дітям яскраві і незабутні емоції

сторінка 3-4

НАВЧАННЯ

Зустріч на межі сезонів: «Озеро знань» заряджає молодь новими ідеями

На перетині літа й осені на базі рекреаційно-оздоровчого комплексу РАЕС «Біле озеро» відбувся масштабний навчальний захід для молоді Атомпрофспілки «The Lake of knowledge». Це без перебільшення потужний заряд енергії і знань для понад 100 профспілкових молодих активістів.

Захід об'єднав багато найрізноманітніших тем — і доволі складних, як реінтеграція та адаптація ветеранів на робочих місцях; і пізнавальних, як дискусії про перспективи галузі від УкрЯТ; і професійно-роз'яснювальних, як нюанси профспілкової роботи і розвитку; і навчально-розважальних, як відеографія й ораторське мистецтво.

Цей унікальний захід, який проводиться вже вдруге, гармонійно об'єднує знаннями та ще більше згуртовує активну молодь, даруючи незабутні враження і нові сенси. Тут є місце спортивним розвагам і змаганням, конкурсам і аукціонам, які стали кроками до допомоги нашим воїнам. Зокрема аукціон зібрав понад 100 тис. гривень для 158-ї механізованої бригади!

Детальніше розповімо у наступному номері газети.

АКТУАЛЬНО

3 надією на плідний діалог

28 серпня відбулася робоча зустріч міністерки енергетики Світлани Гринчук із представниками профспілкових організацій паливно-енергетичного комплексу.

У зустрічі взяли участь керівники Профспілки працівників атомної енергетики та промисловості України, Профспілки працівників вугільної промисловості України, Незалежної профспілки гірників України, Профспілки працівників нафтової і газової промисловості України, Профспілки працівників енергетики та електротехнічної промисловості України, а також Профспілки працівників хімічної та нафтохімічної галузей промисловості.

Першою з організацій, яким було надано слово, стала Атомпрофспілка. Голова організації Валерій Матов привернув увагу посадовці до

того, що попередньо підготована Галузева угода не була підписана протягом двох років. Нині цей документ потребує уточнень та доопрацювання.

Надалі йшлося про конкретні підприємства. Найбільш складною та небезпечною є ситуація на СхідГЗК. Ключові проблеми комбінату озвучувалися вже неодноразово: це цінова політика

і відносини з НАЕК «Енергоатом»; добудова Новокостянтинівської шахти і зняття з експлуатації Смолінської; реалізація заходів щодо корпоратизації СхідГЗК; необхідність розробки цілісної Державної цільової економічної програми розвитку атомно-промислового комплексу України. До цих уже традиційних больових точок сьогодні додався конфлікт призначеного на посаду виконувача обов'язків генерального директора СхідГЗК із колективом, що призвело до вимоги ППО СхідГЗК і Атомпрофспілки розірвати контракт з керівником.

Також Валерій Матов порушив питання про заплановане перепідпорядкування ДАЗВ від Міндовкілья до Міненерго та вказав на моменти, що призведуть до конфлікту інтересів та порушення наявних норм законодавства у результаті такого рішення.

У ході зустрічі було визначено заступників міністерки, котрі відповідатимуть за вирішення озвучених питань. Представникові міністерства, який курируватиме проблематику, пов'язану зі СхідГЗК, було дано доручення найближчими днями на місці розібратися із ситуацією та вислухати позицію представників колективу. Протягом місяця Світлана Гринчук планує особисто відвідати СхідГЗК.

Зустріч з міністеркою стала нагодою для того, щоб акцентувати увагу на найбільш складних для працівників галузі питаннях. Атомпрофспілка висловлює надію на те, що плідний соціальний діалог між міністерством і профспілковцями триватиме, й чітке розуміння проблем підприємств стане основою для того, щоб спільно знайти їх оптимальне розв'язання.

ПРОФСПІЛКОВА РОБОТА

Тримаючи руку на пульсі

2 вересня 2025 року відбулася зустріч між представниками ДАЗВ України і Атомпрофспілки.

Відповідно до принципів, зафіксованих Галузевою угодою, задля захисту трудових і соціально-економічних інтересів працівників підприємств Зони відчуження між установами відбуваються регулярні консультації. У черговій робочій нараді взяли участь:

від ДАЗВ України: Володимир Фещенко, перший заступник Голови ДАЗВ, Олексій Будик, заступник Голови ДАЗВ, Олександр Ковальчук, в.о.

начальника відділу економіки та фінансів, Марина Дєдова, завідувачка сектору з управління персоналом;

від Атомпрофспілки: Валерій Матов, Голова Атомпрофспілки, Олександра Кравчук, завідувачка відділу колективно-договірної та правової роботи, і Геннадій Михайлюк, голова Об'єднаної організації профспілки працівників підприємств Зони відчуження.

Під час зустрічі було обговорено нагальні питання підприємств Зони відчуження.

Керівники ДАЗВ України та Атомпрофспілки підтвердили свою позицію: соціальний діалог,

спрямований на захист прав працівників, повинен тривати, а рішення напрацьовуватися у плідній взаємодії.

У СФЕРІ ВПЛИВУ АТОМПРОФСПІЛКИ
ПЕРЕБУВАЮТЬ ПІДПРИЄМСТВА
МІНЕНЕРГО УКРАЇНИ,
МІНПРИРОДИ, МІНОХОРОНИ
ЗДОРОВ'Я УКРАЇНИ ТОЩО

ЮРИДИЧНА ЕКСПЕРТИЗА

Чи можна скоротити декретну посаду

Чи має право роботодавець скоротити посаду працівниці, яка перебуває у відпустці по догляду за дитиною до досягнення нею трьох років?

Інспектор праці роз'яснив, що згідно з ч. 4 ст. 40 КЗпП, не допускається звільнення працівника за ініціативою роботодавця, навіть внаслідок скорочень, у період його тимчасової непрацездатності, окрім випадку, коли він не з'являється на роботу протягом більш як чотирьох місяців унаслідок тимчасової непрацездатності, за винятком перебування у відпустці по вагітності і пологах (п. 5 ч. 1 ст. 40 КЗпП).

Отже, коли жінка перебуває у відпустці по вагітності і пологах, звільнити її за ініціативою роботодавця, у тому числі скоротивши її посаду, не мають права.

Відповідно до ч. 3 ст. 184 КЗпП звільнення вагітних жінок і жінок, які мають дітей віком до трьох років (до шести років – якщо дитина потребує домашнього догляду, і жінці надана відпустка без збереження заробітної плати тривалістю, визначеною у медичному висновку, але не більш як до досягнення дитиною шестирічного віку за ч. 6 ст. 179 КЗпП), з ініціативи власника або уповноваженого ним органу не допускається, крім випадків повної ліквідації підприємства, установи, організації, коли допускається звільнення з обов'язковим працевлаштуванням.

Це означає, що у будь-якому випадку, коли жінка має дитину до трьох (шести) років, її звільнення за ініціативою роботодавця, у тому числі і внаслідок скорочення посади, заборонено, крім випадків повної ліквідації підприємства. Навіть у разі повної ліквідації звільнену жінку повинні працевлаштувати.

Аналогічна позиція викладена і в листі Міністерству праці та соціальної політики України від

Якщо у вас виникають питання правового характеру, звертайтеся за консультацією до фахівців відділу колективно-договірної та правової роботи Атомпрофспілки, пишіть на мейл: kor@union.kiev.ua

13.03.2012 р. №40/06-187-12. У згаданому листі зазначено: «На період відпустки для догляду за дитиною до досягнення нею трьох років, що надається відповідно до норм статті 18 Закону України про відпустки, за працівником зберігається місце роботи (посада). Отже, зазначена посада не підлягає виведенню зі штатного розпису».

Таке широке формулювання «за працівником зберігається місце роботи» означає, що заборонено скорочення посади не тільки матері, а також батька дитини, баби, діда чи іншого родича, які перебувають у декретній відпустці замість матері згідно з ч. 3 ст. 18 Закону про відпустки.

Підготовлено за матеріалами Держпраці

ЕКСПЕРТНИЙ ПОГЛЯД

Увага, повага і щирість — ось те, що має

Психолог, психотерапевт, організаційний терапевт — так би ми охарактеризували нашого співрозмовника Андрія Лазаренка кілька років тому. Нині ми додаємо: ветеран, спеціаліст з професійної адаптації ветеранів. Будучи фахівцем, який, з одного боку, має значний досвід у побудові корпоративної культури на різнопланових підприємствах, а з іншого — у допомозі людям з непростим військовим досвідом, Андрій приєднався до освітніх проєктів Атомпрофспілки, спрямованих на реінтеграцію ветеранів.

Андрій ЛАЗАРЕНКО,
психолог, психотерапевт,
організаційний терапевт

ПРОФЕСІЙНИЙ ШЛЯХ

■ Андрію, розкажіть, будь ласка, як у фокусі ваших професійних інтересів опинилося психологічне консультування і робота з організаціями?

До психології я прийшов із бізнесу. Ще в університетські часи пробував себе у підприємницькій діяльності і вже тоді почав шукати ефективні інструменти, які допомогли б діяти у правильному напрямі. Коли робив кар'єру в IT-сфері (в зоні моєї відповідальності завжди була побудова команд, внутрішній PR і HR процеси) та реалізовував власні проєкти, продовжував відвідувати бізнес-тренінги. Я переконувався у тому, що вони спрацьовують, і дедалі більше цікавився тим, за

певтичної групи з колегою — ця робота була для мене особистою підтримкою, щоб перемикатися від нелегкого сімейного контексту.

Переживши втрату, я знову отримав змогу повернутися до професійної діяльності. У мене був дуже цікавий контракт із зарубіжною компанією, яка працювала над перспективним проєктом. Я долучився до аудиту процесів у клієнта компанії і, пропрацювавши два тижні, вже точно знав, що можу запропонувати замовникові, аби він міг вирішити свої завдання... Аж тут розпочалася повномасштабна.

З кількома товаришами ми вивезли сім'ї подальші зі столиці й повернулися до Києва, щоб приєднатися до лав ТрО.

■ Що спонукало саме до такого рішення?

Насамперед захоплення героїзмом наших військових, які примудрялися стримувати навалу окупантів, потужність якої неспіввимірно перевершувала сили українських оборонців. Я розумів, що тих хлопців, котрі вже долучилися до війська, хтось має замінити, бодай для того, щоб дати їм перепочинок. Я хоч трохи, але вмів стріляти. Не професійно, на рівні хобі, але все ж таки 15 років займався єдиноборствами. То хіба

Подолання тих труднощів, з якими ми стикаємося, пролягає через розвиток гуманізму, через плекання етичного підходу. Це зробить світ навколо кращим

рахунок чого це стає можливим, дедалі більше заглиблювався у нетрі психологічної науки. Перш ніж професійно прийти у психологію і психотерапію, з підходами різних психологічних шкіл знайомився на практиці, випробовував ефективність коучингу, тренінгів, психотерапевтичних сесій тощо на собі. Надалі здобув другу вищу психологічну освіту, пройшов навчання як психотерапевт. Я відчував, що це той напрям, до якого ніколи не втрачу цікавості.

Отак і вийшло, що від інженерної і підприємницької діяльності я плавно перейшов до індивідуальної і групової психотерапії.

НА СЛУЖБІ БАТЬКІВЩИНІ

■ Звичний перебіг подій для кожного із нас змінило повномасштабне вторгнення. Що відбувалось у вашому житті на той момент?

Тоді я щойно повернувся до Києва після тяжкого для мене періоду, коли в інший світ пішов мій батько. Через хворобу він потребував особливого догляду, тож для того, щоб допомогти матері, я взяв сабатікал у роботі, лишив тільки надання індивідуальних психотерапевтичних послуг онлайн та періодичне ведення психотера-

перан, тепер відпочиваю!», не стану. І почав проводити «ревізії» своїх спостережень і навичок.

Коли проходив відновлення, помічав, що окремі моменти реабілітації є ефективними, але весь її комплекс не є цілісним. Наприклад, мені вдалося врятувати руку від ампутації не так завдяки роботі системи, як завдяки тому, що пощастило зустріти людей, котрі щиро хотіли допомогти, і я безмежно їм за це вдячний.

Мене не полишала думка про те, як вдосконалити процес реабілітації військових. І для цього випала нагода — мене, як психолога, рекомендували до співпраці з благодійним фондом. Він мав донорів для допомоги постраждалим військовим, проте не мав того, хто міг би реалізувати задум. Ми зустрілися з представниками фонду і вирішили ризикнути.

Проєкт реалізовувався на базі санаторію «Карпати» в Трускавці, в якому була потужна база для медичної реабілітації. Для роботи з ментальним здоров'ям я запросив психотерапевтів, яких знаю і яким довіряю. Також запросили додаткову команду фізичних реабілітологів. Кожен із трьох заїздів, в яких взяло участь близько 50 осіб, пройшли вдало. Ветерани покращували свій фізичний стан, а на додачу до того долали упередження щодо роботи із психологами та переконувалися в ефективності відновлювальних практик.

Остаточною ж метою цього проєкту була «реабілітація відповідальності». Задум полягав у тому, щоб ветерани, які пройшли відновлення, самі надали змогли б вибудувати систему взаємної підтримки і допомагати побратимам, які цього потребують. Мені здається, це вдалося — багато учасників наших програм долучилися до різноманітних благодійних суспільно корисних проєктів.

Наступним моїм кроком стала робота над реінтеграцією ветеранів — сприяння у пошуках роботи, кар'єрне консультування, аналіз ринку та медіація тощо.

РЕАЛЬНОСТІ, ЯК ВОНА Є

■ Коли ви проводите зустрічі не з військовими, а з цивільними, які основні посили намагаєтесь донести до аудиторії?

Насамперед — це бачення реальності такою, як вона є. Війна в Україні може тривати дуже довго. Ми живемо в часи небаченої раніше турбулентності, перебуваємо на порозі настільки радикальних змін, яких людство ще не бачило. В результаті ми можемо опинитися на новому щаблі розвитку, але, так само, можемо і впасти до рівня дикунів з палицями, які виживають на уламках міст, зруйнованих ядерною війною. Навіть у тому разі, якщо воєнні дії в Україні розвиватимуться за позитивним для нас сценарієм, якщо в усьому світі спаде мілітарна напруга, нові виклики обумовить розвиток технологій. Багато професій втратять свою актуальність, і це тільки частка ризиків, які може принести з собою новітній уклад.

У час, коли ми перебуваємо в тотальній непевності, саме досвід ветеранів — і досвід колективів у роботі зі спільнотою ветеранів тут на теренах української трагедії — може створити базу для плавного переходу до нових реалій у часи непередбачуваних змін.

■ Яким чином реінтеграція людей, які пройшли війну, є корисною не лише для них, а й для команд, до яких вони повертаються? По-перше, ветерани можуть стати ініціаторами цікавих, сильних і нестандартних рішень.

НОВІ ІДЕЇ

■ Чи відразу з'явилося ясне бачення того, що робити далі?

Ні. Але я точно знав, що грати у гру: «Тепер я ве-

лежати в основі взаємодії з ветеранами

По-друге, усвідомлення того, наскільки травматичний досвід отримали військові, і водночас розуміння того, що є шляхи, які дозволяють подолати наслідки травм, буде корисним для кожного із нас. Сьогодні ніхто в Україні не застрахований від необхідності самому взяти в руки зброю, від втрати роботи, від обстрілів, від смертей близьких та інших різких поворотів долі — тим паче вибух технологій, до якого ми підібрались впритул, може спричинити розрив звичних виробничих ланцюжків та зникнення цілих сфер економіки. Це буде, як розпад СРСР, тільки у світовому масштабі.

І з цього випливає третій принципово важливий момент: завтра кожен із нас може стати користувачем тієї інфраструктури, яку ми сьогодні розбудовуємо для ветеранів та інших постраждалих від війни. І що більш досконалу систему взаємної підтримки ми зможемо створити, то краще буде для всіх.

Обов'язковою умовою для побудови такої системи є травмоінформований підхід — спосіб мислення, який враховує значний вплив психологічної травми на людину та є спрямованим

на створення безпечного і довірливого середовища, в якому людина здатна переродитися.

ЯКЩО МОЖЕШ ДОПОМОГТИ — ЗРОБИ ЦЕ
■ *Це — якраз одне із тих завдань, які ставлять перед собою профспілкові лідери. Вони приходять на освітні проекти з конкретними запитаннями — однак у разі роботи з людьми з травматичним досвідом напевно можна дати просту методичку з правильними запитаннями і готовими відповідями. З огляду на це, як би ви описали самі принципи, на які слід спиратися, спілкуючись із ветеранами?*

Найперше — це увага. Я переконаний, що навіть тоді, коли колишній військовий не хоче йти на контакт, ключем для подальшого порозуміння стає саме увага — банальна цікавість, банальна розмова про те, що є цінним для кожного зі співбесідників, про те спільне, що відчувають і ветеран, і той, хто намагається встановити з ним зв'язок.

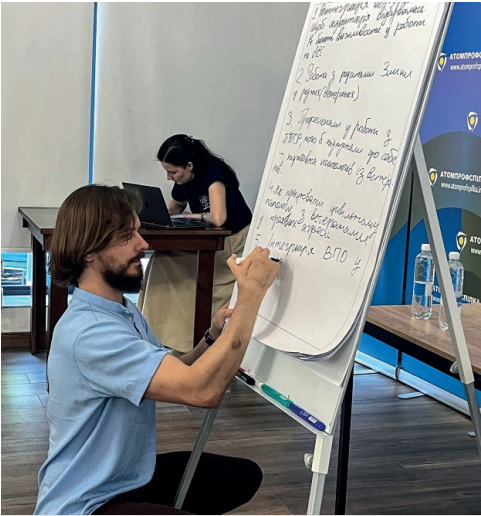
Надалі — це повага. Йдеться не лише про шану до військових, а й також про самоповагу.

Для того, щоб до неї прийти, подекуди слід проробити чимало: відмовитися від інфантильного бажання відсидітися десь подалі, заплущивши очі на реальність, стати на дійсно дорослу позицію та робити усе можливе для нашої спільної боротьби за виживання. Для деяких категорій людей це — їхня нинішня робота, тож фахівець, який сумлінно виконував свої обов'язки в тилу, так само заслуговує на повагу, як і фронтовик.

І зрештою, це щирість. Досвід, який ветерани переживають на фронті, вчить їх миттєво і безпомилково зчитувати справжні наміри людини. Це люди, які відкидають відтреновані акторські прийоми, вони більше не бачать сенсу в тому, щоб грати у звичні соціальні ігри. Пробувати маніпулювати ветераном — марна справа, з ним завжди треба говорити відверто. І це вимагає перебудови всього колективу, куди повертається ветеран.

■ **На чому ви хотіли б особливо акцентувати увагу?**

На гуманістичний складовий нашого світогляду. Бо якщо ми будуватимемо взаємини лише на

холодному розрахунку, при якому «проблеми індіанців шерифа не турбують», мені здається, це буде дуже несимпатичне середовище.

Вважаю, що шлях до подолання тих труднощів, з якими ми стикаємося, пролягає через розвиток гуманізму, через плекання етичного підходу. Якщо ти можеш комусь допомогти — зроби це, і світ навколо стане кращим.

Любов НАТОЧІЙ

ОЗДОРОВЛЕННЯ-2025

Відпочинок, що відновлює і надихає

293 дитини працівників Запорізької АЕС провели літні канікули на Закарпатті, в дитячому таборі відпочинку «Discovery Camp», розташованому у дивовижному селищі Золотарьовому, де немає повітряних тривог, обстрілів і розмов про війну — і це надзвичайно важливо з огляду на те, що деякі із юних енергодарців досі оговтуються від пережитого в окупації.

Усього за літо було організовано 6 змін по 14 днів. Перші діти поїхали 2 червня, а останні повернулися 29 серпня.

Кожний заїзд мав свою тематичну програму і свій головний інвент, від знайомства з Карпатами до кінозміни, коли кожна дитина мала можливість особисто взяти участь у створенні великого кіношедевра. За 14 днів діти встигли знайти собі нових друзів, а також зустрітися зі своїми колишніми сусідами й однокласниками, хлопцями та дівчатами, з якими колись жили в одному дворі і яких нині війна розкидала по всій Україні. Багато дітей відвідали Закарпаття вперше.

НА ПРИРОДІ, ПОРЯД ЗІ СТАРОДАВНИМИ ЗАМКАМИ

За час відпочинку в таборі діти встигли накупатись у відкритих басейнах з підігрівом води, розташованих на території табору, наловити риби в

озері (воно теж на території табору) та приготувати її на мангалі. Юні гості мали можливість відвідати сауну з басейном, сходити в похід у гори. Під час кожного із заїздів було організовано різноманітні екскурсії до місцевих туристичних принад — Хустського замку, замку Паланок, до буйволиної і страусиної ферм та до інших цікавих локацій.

УСЕ ДЛЯ АКТИВНОГО ДОЗВІЛЛЯ Й РОЗВИТКУ
Дітлахи із задоволенням взяли участь у футбольних, волейбольних і баскетбольних змаганнях, а також у змаганнях з хокею на траві. Заняття фітнесом і йогою відбувалися з професійними інструкторами. Перелік спортивних занять продовжили уроки зі стрільби з лука та гри у більярд.

Ті, хто тяжіє до музичної творчості, могли навчитися грати на гітарі, а юні поліглоти — підвищити рівень своїх знань в англійському розмовному клубі.

Загалом у таборі діяло більш як 30 гуртків, тож кожна дитина змогла собі підібрати заняття до душі. Повсякчас діти дізнавалися про щось нове та цікаве, брали участь в ігрових програмах і майстер-класах. Вечірки, дискотеки і тематичні шоу-програми проходили щодня.

У КОМФОРТНИХ УМОВАХ

Серед пропонованих дітям номерів для проживання можна було обрати кілька варіантів, аби кожен знайшов для себе оптимальний: були дерев'яні двоповерхові будиночки і номери у чотирьохповерховому корпусі з проживанням від 3 до 6 дітей у двокімнатних і двоповерхових кімнатах.

П'ятиразове збалансоване харчування забезпечував ресторан. У меню було багато фруктів, овочів, смаколиків.

СПОКІЙ ДЛЯ БАТЬКІВ

Про те, як діти проводили день, чим займалися, що їли і чи своєчасно пили мінеральну воду «Шаянська-2» із бювету, родичі завжди знали завдяки батьківському чату, в якому щоденно публікувалися фотозвіти та відеогляди і відбувалися онлайн-ефіри. Рідні могли тримати руку на пульсі подій, починаючи від посадки у потяг, кожного дня відпочинку і до прибуття додому.

З НАДІЄЮ НА НОВІ ЗУСТРІЧІ

По закінченні зміни кожна дитина на згадку про табір отримала подарунок — брендову футболку «Discovery Camp».

Нашим дітям дуже сподобався відпочинок у «Discovery Camp», залишивши у кожному маленькому серці частинку табору, теплі спогади і нових друзів. Кожен з них мріє повернутися сюди наступного року. Саме про це свідчать відгуки учасників змін.

Ці дві зміни були найкращими у моєму житті, якби була така можливість, я б із задоволенням взяла участь у кожній з них! І чисті речі не були би проблемою, бо там їх перуть 😊
Мама: Для мене, як для мами, було дуже важливо, як забезпечений медичний супровід у таборі. Донька відчула дискомфорт, і її доставили до лікаря: стоматолог зробив профілактичний огляд, переконався, що ситуація не потребує втручання. Ми дуже вдячні за увагу до дітей, дякуємо усім, хто причетний до організації чудового відпочинку!

Сергій, 7 років

Я цього року вперше поїхав у табір. Спочатку дуже хвилювався, але мене підбадьорив мій тато, який зараз на фронті. Він розповів, як їздив до табору на море, коли сам був маленьким.

Коли я приїхав у «Діскавері», мене так гарно зустріли! Нагодували дуже смачним сніданком і повели знайомитися з табором. Він такий великий! Дуже сподобалися басейни — ми кожен день купалися. В мене був справжній тренер з футболу, з яким ми щодня займалися, і ми з ним досі спілкуємося по телефону. Ще я стріляв із лука і навіть трішечки навчився гри на гітарі.

Мені дуже сподобалось у таборі. Я хочу знову повернутися сюди зі своїми друзями.

Кирило Мисевич, 11 років

Я був на 5-й зміні в таборі «Діскавері». Це були дуже класні два тижні. Багато майстер-класів, квести, конкурси, походи та смачна їжа (особливо шашлик). У мене був дружний загін, круті вожаті. Цей табір зробив моє літо яскравим та незабутнім. Я обов'язково хочу відпочити тут ще.

Марійка, 11 років, і її мама:

Цьогоріч я була в таборі на двох змінах. Уже на першій я знайшла багатьох друзів, з якими потім листувалася. Це енергодарці, яких зараз розкидало по різних містах, та товариші з інших регіонів. З деякими із приятелів пощастило побачитися й під час другої зміни, дуже приємно було побути якнайдовше разом з улюбленими подругами!

ОЗДОРОВЛЕННЯ-2025

Літнє оздоровлення дітей:
потреби працівників ХАЕС були забезпечені на 100%

Усі діти профспілковців отримали змогу чужо відпочити в таборі, розташованому в живописному та спокійному Чинадієвому на Закарпатті.

У 2025 році профком підприємства забезпечив літній відпочинок для дітей у рекордному обсязі — було виділено 395 путівок, яких вистачило на усіх бажаних. 13 із них, для дітей військовослужбовців, були безкоштовними. На превеликий жаль, двоє із дітлахів, котрі отримали безоплатні путівки, є напівсиротами — їхній татусь загинув на фронті, боронячи нашу батьківщину.

«Загиблого я знав дуже добре, — згадує Михайло Гук, голова ППО ХАЕС, — це мій колишній учень ще із ЗОШ №2 м. Нетішин, Андрій Мочуляньський. Хлопець обрав кар'єру професійного військового і досягнув високого рівня. На жаль, після виконання бойового завдання він з побратимами потрапив у засідку. Посмертно боєць отримав звання Героя України. Його дружина, мати двох його синів, розпочала роботу на ХАЕС 8 місяців тому і ще не мала права на пільгове надання путівок, однак з огляду на трагічні обставини профком ухвалив рішення про те, що відпочинок для цих дітей має бути безкоштовним».

Звісно, жодна пільга не компенсує втрати близьких, проте турбота про сім'ї військовослужбовців стає тим кроком, що допомагає постраждалим від війни легше пережити свій трагічний досвід.

ОПТИМАЛЬНИЙ БАЛАНС

Цьогоріч оздоровча кампанія проходила на базі лише одного табору — це закарпатський «Водограй». Однак зменшення, порівняно з попередніми роками, переліку можливих місць відпочинку було повністю компенсовано якістю оздоровлення: у таборі «Водограй» було створено якнайкращі умови для дітей. Це підтверджують враження юних учасників літніх програм та відгуки їхніх батьків.

Табір розкинувся у чудовій місцині. Через його територію протікає струмок, навколо височіють вікові дерева. Умови у відпочинковому таборі постійно вдосконалюються. Тут є басейн,

нещодавно побудовано новий прекрасний спортивний майданчик, є локації, ідеально облаштовані для футболу, волейболу і баскетболу. «Загалом, спортивна інфраструктура табору настільки добре розвинена, що тут цілком можна було б проводити профспілкову Спартакіаду!» — переконаний Михайло Володимирович.

Зручності, забезпечені дітлахам, відповідають сучасним вимогам — душ і туалет є в кожній із кімнат. І хоча деякі з батьків хотіли б, аби діти жили в маленьких номерах по двоє, таке розселення, по-перше, не відповідає нинішнім педагогічним вимогам; по-друге, діти самі раді були жити більшими колективами.

ЄДНАННЯ З ДИТИНСТВОМ

Те, що у «Водограї» відпочивали діти з різних атомних станцій, дало змогу юним відпочивальникам значно розширити коло знайомств.

Єдність атомників закладається, через дружбу дітей працівників галузі

Спілкування працівників із різних підприємств завжди було позитивним моментом — і для дорослих, які могли обмінятися досвідом, і для молоді, яка під час різноманітних заходів — освітніх проєктів, конкурсів професійної майстерності тощо, отримувала змогу вдосконалюватися та вибудовувати з колегами товариські взаємини.

Дуже приємно, що єдність атомників закладається вже на «найпершому щаблі», через дружбу дітей працівників галузі. Щирі сльози, що з'являлися на очах дітей під час розставання в кінці зміни, засвідчили: теплі емоції, які народилися в ході спілкування, стали для всіх справжнім подарунком.

СОЦІАЛЬНА ПІДТРИМКА

«Енергія добра»: свято та подарунки дітям до навчального року

Атомники Рівненської АЕС організували благодійну акцію для дітей із найбільш матеріально незахищених сімей Вараської територіальної громади. Це діти-сироти, діти, позбавлені батьківського піклування, діти, сім'ї яких опинилися в складних життєвих обставинах, діти загиблих та безвісти зниклих воїнів.

Корисні подарунки до школи отримала 141 дитина — учні 1-11 класів Вараських ліцеїв №№ 1-5, Озерецької та Рудківської гімназій, Сопачівського, Мульчицького, Собіщицького, Більсько-вільського та Старорафалівського ліцеїв.

Працівники РАЕС підготували для малечі та підлітків рюкзаки з канцелярським приладдям, засоби гігієни, солодощі, гаджети та низку інших приємних подарунків відповідно до віку й потреб кожної дитини.

Зі стартом навчального року дітей привітали т. в. о. генерального директора РАЕС Віктор Кравець, заступник генерального директора з персоналу Олег Килух, голова первинної профспілкової організації РАЕС Іван Мельник, заступник начальника управління інформації та зв'язків з громадськістю — начальник відділу аудіовізуального контенту — куратор благодійної акції Ірина Жук, начальниця управління освіти Вараської ТГ Олена Корень, благодійний ПЦУ

Вараського благочиння та міста Вараша отець Йосип Шарко.

Свято супроводжувалося розважальною програмою від аніматорів та творчих колективів Палацу культури РАЕС. Для школярів підготували спортивні ігри, майстер-класи з виготовлення ляльки-мотанки «Янгол добра» та значків з гаслом акції, солодкий стіл. Діти також здійснили віртуальну екскурсію промисловим майданчиком атомної електростанції та мали змогу спробувати керувати справжніми дронами разом з волонтерами ГО «ЕНЕРГІЯ ПЕРЕМОГИ». Особливою родзинкою стало створення «Дерева бажань», яке школярі прикрасили паперовими «долоньками» зі своїми мріями та теплими побажаннями.

Восьмирічна Ангеліна з Вараша, яка втратила тата на війні, цього року йде до третього класу. Новий навчальний рік вона розпочне з яскравим портфелем і приємними враженнями: «Я отримала чудові подарунки — усе, що потрібно для

школи. А ще зробила власноруч янгола та залишила свою «долоньку» на Дереві бажань. Це був дуже гарний день, дякую за таке свято!»

Благодійна ініціатива «Енергія добра» вже стала доброю традицією колективу РАЕС. Щороку атомники дарують дітям не лише необхідні речі, а й тепло своїх сердець, доводячи, що енергія атома може бути й енергією добра, підтримки та надії на майбутнє.

